

מ"ת 35856/11/19 - אסעד טנוס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 35856-11-19 מדינת ישראל נ' טנוס (עציר)

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש	אסעד טנוס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לפיה עותר להקלה בתנאי מעצרו בכך שתתאפשר יציאתו לעבודה.

2. רקע :

כתב האישום :

המבקש הורשע בעקבות הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בדיון יום 16.1.20 בביצוע עבירת החזקת סם מסוכן (4.1 ק"ג נטו וכן כ - 3 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס) שלא לצריכתו העצמית.

מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני :

ביום 10.12.19 נעצר המבקש במסגרת תיק המ"ת בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים ובמסגרת החלטה זו הורה בית המשפט על הפקדת ערבויות וחתימת ערבויות נוספות.

3. **תסקיר המעצר והחלטות קודמות:**

מתסקיר המעצר הראשון שהוגש בעניינו של המבקש (8.12.19) עולה כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות נוספות נוכח שימוש בסמים מסוכנים וגורמים נוספים.

מתסקיר המעצר השני אשר הוגש בעניינו של המבקש מיום 3.5.20 ואשר בחן בקשת המבקש לצאת לעבודה, התרשם שירות המבחן כי המבקש מתקשה להתמודד עם קשייו ובורח ממצוקותיו לשימוש באלכוהול כתחליף לסם ושירות המבחן אף שוחחו עם דוד המבקש והבהירו האיסור שחל עליו בשתיית אלכוהול. כנגד המבקש נרשמה הפרה מיום 13.4.20 בגין יציאה בלתי מאושרת אותה הכחיש המבקש והתקשה להסבירה. המבקש טרם החל בהליך טיפולי ונמצא בשלב ראשוני של הכרה בבעיה ולשירות המבחן אין מידע לצורך הערכה מחודשת של רמת הסיכון הנשקפת מהמבקש. לאור הפסקת הליך האבחון התקשה שירות המבחן לגבש המלצה בעניינו ולהמליץ על שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני.

בתאריך 14.5.20 ניתנה החלטת בית המשפט (כב' השופט נבון) על דחיית הבקשה ליציאה לצרכי עבודה או חלונות התאווורות. בטעמי ההחלטה ציין בית המשפט כי התסקיר מדבר בעד עצמו, נאמר בתסקיר בצורה חד משמעית כי ההליך הטיפולי בשלב ראשוני ובשלב זה ההכרה בבעיה העיקרית ממנה סובל המבקשת, דהיינו התמכרות לאלכוהול, נתונה בספק מאחר והמבקש מתקשה להבין זאת, במהלך תקופת הפיקוח הוא ממשיך לשתות אלכוהול בתדירות של פעם ביומיים אולם אינו רואה את עצמו כמכור לאלכוהול. שירות המבחן שוחח עם העו"ס אשר המליצה לחדש את שילובו של המבקש ביחידה להתמכרויות באזור מגוריו לאחר שמצב החירום יסתיים, נרשמה לחובת המבקש הפרה של תנאי האיזוק אותה הכחיש לחלוטין ואף התקשה להרחיב את הדיבור בגינה, המסוכנות הגבוהה אשר טרם פחתה, העובדה כי טרם החל הליך טיפולי משמעותי, חומרת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום והעובדה כי בשלב זה אין לשלול את האפשרות כי קשריו העברייניים עם גורמים אחרים אשר סיפקו לו את הסמים, טרם הוסרו לחלוטין.

בית המשפט ציין כי באשר למעסיק המוצע, אכן הינו בעל רצון טוב לסייע אך בית המשפט התרשם כי אינו מודע בצורה מעמיקה למצבו של המבקש, לא היה מודע לכך שלחובתו של המבקש הרשעה קודמת ואין זה התיק הראשון בעניינו, ניסה לצמצם בכל הנוגע להשפעת האלכוהול על המבקש וספק אם מכיר או היה מודע עד כה לקשריו העברייניים של המבקש בכל הנוגע לקבלת הסמים.

טיעוני הצדדים :

טיעוני ב"כ המבקש :

א. בית המשפט הורה על קבלת תסקיר בעניין הבקשה ליציאה לעבודה אך זה לא התקבל עקב השביתה. הקשר עם שירות המבחן חודש אמנם לפני מספר שבועות ואף בית המשפט פתח חלון קבוע באיזוק לצורך טיפול זה אך לצער המבקש ההליך פסק בעתיה של שביתה בשירותי הרווחה, ויש קיפאון בהליך הטיפולי. לפיכך מבוקש להשאיר את האיזוק האלקטרוני ולפתוח חלון משעה 08.00 עד 15.00 בבית העסק של לביב טנוס.

ב. הבטלה הינה אם כל חטאת, המשיב הודה בעובדות כתב האישום מתוקן, 8 חודשים הוא באיזוק אלקטרוני, למעט הפרה של 11 דקות שנרשמה לחובתו מחוץ לבית, הוא יצא בגלל אירוע שהבן שלו כמעט נדרס והוא יצא לראות מה קורה שם, לא הוגש כתב אישום, הוא הוזר ע"י יחידת הפיקוח. הוא ביסס את האמון בצורה טובה וראוי לאמון. מקום העבודה סמוך למעצר הבית, כ-200 מטר, המקום מוגדר ונקודתי, המעסיק מוכן לפקח עליו וללוות אותו מהבית וחזרה. מדובר בשעות עבודה בין 08:00 עד 15:00.

ג. היות ומדובר במי שמשותף פעולה עם שירות המבחן ולקח אחריות על מעשיו, יש להניח שאלמלא השביתה שירות המבחן היה ממליץ על יציאתו, יש ליתן לו לצאת להתפרנס. המצב הכלכלי אינו מהמשופרים, המצב בו נמצא התיק שנדחה מעת לעת, בגלל ההליך הטיפולי, הקורונה והשביתה. הפנה לעמ"ת 9460-07-20, למ"ת 52022-10-18 מחוזי נצרת שם מאפשר בית המשפט בחינה של יציאה לעבודה אף בתיק הריגה.

טיעוני המשיבה :

א. ב"כ המשיבה המפנה להחלטת כב' השופט נבון אשר דחה את הבקשה ביום 14.5.20 וזאת לאחר ששמע את המעסיק. הייתה הפרה של האיזוק האלקטרוני, כשנשאל לגבי טיב ההפרה הכחיש את הדבר בפני שירות המבחן. הפנה לבש"פ 3221/19, בהקשר זה הפנה לבש"פ 9992/17 שכולל בתוכו את 217/18 שיש לאשר עבודה במקרים מיוחדים בלבד. שירות המבחן לא המליץ על כך, לא ברור מדוע מוגש עיון חוזר, לא השתנו הנסיבות, וחלוף הזמן.

ב. המשיבה מודעת למצב בו בית המשפט נמנע מלקבל את תסקיר שירות המבחן. בנוגע למרחק, אין ראייה לעניין המרחק מהבית, ההליך הטיפולי בחיתוליו, נכון שהקורונה משפיעה, אך אין עדיין התקדמות משמעותית. התיק קבוע להמשך וקבלת תסקיר משלים בספטמבר ולא ברור מה נחיצות הבקשה, לפיכך מבקש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה :

5. המסגרת הנורמטיבית :

סעיף 22ד' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 קובע כי :

"החליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני -

(1) יפרט בהחלטתו את כל אלה:

(א) כתובת מקום הפיקוח;

(ב) תקופת הפיקוח, אם נקבעה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 60 עד 62א;

(ג) (1) פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2), שתפורט בהחלטה (בסימן זה - חלון פיקוח), אם סבר בית המשפט כי יש מקום לכך, ומצא כי אין במתן אפשרות ליציאה כאמור כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יש דרך סבירה לפקח על המפוקח בזמן חלון הפיקוח;

(2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו;

בית המשפט העליון עמד בשורה של החלטות על הטעמים המיוחדים הנדרשים לצורך פתיחת חלון בעת מעצר באיזוק אלקטרוני.

יפים הקביעות המובאות בבש"פ 1697/18 ג'ובראן נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (6/3/18) בדון בבקשת עצור בפיקוח אלקטרוני לצאת לצרכי עבודה כאמור בענייננו:

"16. אף שהאמצעי של פיקוח אלקטרוני קיים כבר למעלה מעשור, לפני כשלוש שנים אישרה הכנסת תיקון מקיף ומהותי בסוגיה זו שכלל בין היתר שינוי בסטאטוס הנורמטיבי של מעצר בפיקוח אלקטרוני, כאשר הפיקוח האלקטרוני על עצורים לאחר הגשת כתב אישום לא ייחשב עוד חלופת מעצר אלא מעצר (תיקון 11 לחוק המעצרים - ס"ח תשע"ה מס' 2482 מיום 16.12.2014 עמ' 68). לשינוי זה בסטאטוס המשפטי של המפוקח, ממי שנתון בחלופת מעצר למי שנתון במעצר, יש השלכות בהיבטים שונים שעל חלקם עמדתי בבש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2017), ובין היתר הבהרתי שם כי -

"מי שנעצר בפיקוח אלקטרוני הוא בגדר עצור, ולא בגדר משוחרר בערובה (חלופת מעצר), ומסטאטוס נורמטיבי זה גם נגזרות זכויותיו והמגבלות החלות עליו. אין מדובר בסטאטוס ביניים בין מעצר לשחרור בערובה אלא מדובר במעצר המתבצע בתנאים אחרים - לא מאחורי סורג ובריאח אלא במקום אחר שקבע בית המשפט, ותחת פיקוח אלקטרוני ותנאים מגבילים שנקבעו לגביו, חלף פיקוח של סוהרים וחומות הכלא. לסטאטוס המשפטי של מי שנתון בתנאי פיקוח אלקטרוני כעצור יש השלכות בהיבטים שונים (כגון לענין תוצאות הפרה של תנאי הפיקוח האלקטרוני), לרבות בהיבט הנוגע לענייננו של "חלונות פיקוח"...

הוראה זו של המחוקק [סעיף 22(ד1)(ג) לחוק המעצרים] מצביעה על כך כי חלונות פיקוח של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מוגבלות ככלל לצרכים אישיים חיוניים ("טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח"), או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ("פגישה עם קצין מבחן" או "לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר").

ברוח זו יש ליתן תוכן גם להוראת העוללות בדבר התרת חלון פיקוח "לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו". מעבר לסייג הקבוע בחוק בדבר חשיבות התכלית, נדרש לדעתי גם שהתכלית תעלה בקנה אחד עם המגמה העולה מהתכליות שפורטו במפורש בחוק ועם תכליות המעצר בכלל..." (שם בפסקאות 13-14, ההדגשות במקור).

הלכה זו מיושמת בפסיקות רבות אשר ניתנו בבית המשפט העליון גם בעת האחרונה ור' הקביעה בבש"פ

2735/19 גבאי נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (5/5/19) שעה ששם בא שירות המבחן בהמלצה להקל בתנאים ולאפשר יציאת המבקש, נעדר עבר פלילי המואשם בביצוע עבירות חמורות:

"כך שלאמיתו של דבר מהות הבקשה היא שינוי בסטטוס של העורר ממעצר בפיקוח אלקטרוני לחלופת מעצר בתנאים מגבילים - ולזאת אין להסכין בעת הזו. הזמן שחלף מאז ההחלטה על מעצר העורר אינו רב וגם בשל כך הערכת שירות המבחן בדבר הפחתת המסוכנות הנשקפת מן העורר אינה מטה את הכף לעבר שחרורו לחלופת מעצר כעת. מטבע הדברים, יהיה מקום לשוב ולדון בבקשה מסוג זה בהמשך."

מן הכלל אל הפרט:

4. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני הצדדים מצאתי כי אין מקום להיעתר לבקשה בשלב זה והכל מהטעמים כדלקמן:

ראשית, המסוכנות הנשקפת מהמבקש נותרה גבוהה, זאת אני למד מהעבירה החמורה ונסיבות ביצוע העבירה כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה והורשע המבקש שבפני והעובדה כי חזקת החפות אינה עומדת עוד לזכותו.

שנית, לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצתו השלילית של שירות המבחן והדברים יפים במיוחד לעצם הבקשה ליציאה לעבודה מושא הבקשה בפניי והעובדה כי לא מונח בפני בית המשפט תסקיר מעצר נוסף בנושא.

סטיה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן לעניין מעצר:

אמנם ההלכה קובעת כי בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, אך בד בבד נדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה מהמלצות שליליות שנקבעו בתסקיר. עורכיו של תסקיר המעצר הינם אנשי מקצוע מיומנים בעלי ממומחיות בהערכת התנהגות המשיב המובא בפניהם, סביבתו המשפחתית והחברתית והאינטראקציה ביניהם ויש לתת לעמדתם משקל משמעותי.

מכאן כי -

"כבר נפסק, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (לא פורסם, 18.4.07); בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר (לא פורסם, 16.04.07))" [בש"פ 3201/10 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 6.5.10)].

במקרה שבפני לא מצאתי כי מתקיימים טעמים נכבדים אשר יצדיקו סטייה מהמלצת שירות המבחן אשר לא באה בהמלצה על יציאת המבקש ממקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני ולא מצאתי כי קושי, שהינו מובן מטבע הדברים, של המבקש בשהייה בתנאי מעצר מלא באיזוק אלקטרוני כשלעצמו, יש בו כדי טעם מיוחד או חריג אשר יצדיק סטייה

מהמלצת שירות המבחן לעניין היציאה המבוקשת לעבודה.

התרשמות שירות המבחן בגין קיומו של סיכון גבוה להישנות העבירות מבוססת גם על העובדה כי המבקש לא החל עדיין בהליך טיפולי של ממש ואין מחלוקת כי הליך זה מצוי בראשיתו, גם אם שלא באשמת המבקש, ולא התקבלה כל אינדיקציה בגין השפעתו האפשרית על הסיכון שנותר גבוה בשלב זה להישנות עבירות. מעיון בתסקיר המעצר שהוגש עובר להחלטה קודמת והיעדר כל אינדיקציה בגין הפחתת הסיכון (ואת מבלי להתעלם מהיעדר הפרות נוספות במהלך התקופה שחלפה מעת החלטה הקודמת) הרי שאין מנוס מלקבוע כי אין בפני אינדיקציה כי חל פחות של ממש בסיכון הנשקף מהמבקש לביצוע עבירות נוספות.

שלישית, ב"כ המבקש טען לחלוף זמן ניכר בעניינו של המבקש. עם זאת, אין להתעלם מתקופת זמן בת ארבעה חודשים בלבד אשר חלפה מעת מעצרו בפיקוח אלקטרוני ועד הגשת הבקשה הראשונה (21.4.20) ושישה חודשים בלבד עד העלאת הבקשה השנייה (23.6.20 במסגרת התיק העיקרי) ואין מדובר, על פי הפסיקה הנוהגת, בתקופת זמן בלתי סבירה אשר תצדיק נוכח העבירה החמורה בה הורשע המבקש את יציאתו לעבודה, קל וחומר שעה שהעונת לבקשה בשלב זה הינה הלכה למעשה ביטול תכלית מעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני ואין בחלוף פרק זמן זה כדי שיקול מכריע העולה על הסיכון הנשקף עדיין מפי המבקש להתנהגות פורצת גבולות, ביצוע עבירות נוספות והפרת התנאים המגבילים.

רביעית, אציין ההפרה הנטענת בתסקיר המעצר, הגם שלא הוגש כנגד המבקש כתב אישום ולא נטען להפרות מהותיות נוספות ומכאן כי לא מצאתי לייחס משקל רב להפרה נטענת זו במסגרת החלטה זו.

חמישית, והגם שחקירת המפקח המוצע בפניי היתה קצרה יחסית נוכח חקירתו בהליך קודם, התרשמות בית המשפט (כב' השופט נבון) מהמפקח המוצע היתה כי אינו מודע להרשעתו הקודמת של המבקש, ניסה לצמצם בתלות המבקש בשתיית אלכוהול וזאת הגם שעד להגשת תסקיר המעצר ניכר כי המבקש ממשיך בהרגלי שתיית האלכוהול כאמצעי לבריחה מהצורך בסם מסוכן ואינו מודע לחשיפת המבקש לעבריינים מהם רכש כמות הסם הגדולה שהחזיק. אוסיף אף כי נשכחה הרשעתו הקודמת של המפקח המוצע מעמו שעה שנחקר בפני (הרשעה בעבירת תכנון ובניה משנת 2006) וכי מקום העבודה המוצע מצריך מפגש המבקש עם עוברי אורח וקונים וזאת בכפר מגוריו בו החזיק הסמים המסוכנים בסמוך לביתו - התנהלות העלולה לממש הסיכון הנשקף מהמבקש לביצוע עבירות נוספות בשלב זה.

יחד עם זאת אני מורה כי במסגרת דיון שמיעת טיעוני הצדדים לעונש הקבוע ליום 21.9.20 תיבחן שוב המלצת שירות המבחן בנושא יציאת המבקש לצרכי עבודה, בין אם במסגרת הפיקוח האלקטרוני ובין במסגרת בחינת שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים בשים לב למועד סיומו הצפוי של ההליך העיקרי וזאת בלא לקבוע כל מסמרות בשלב זה בנושא.

לצורך כך יתייחס שירות המבחן במסגרת התסקיר המוגש לעונש עד יום 16.9.20 גם לבקשותיו אלו של המבקש.

במידה ותימשך שביתת קציני המבחן ולא יהא בידי שירות המבחן להגיש התסקיר בתיק העיקרי במועד הנקוב לעיל אדון במעמד הדיון הקרוב בבקשה המבקש גם ללא תסקיר בנושא.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל ובהינתן הערת בית המשפט לעיל אני מורה על דחיית הבקשה.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לעיון הצדדים ושירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תש"פ, 16 יולי 2020, בהעדר הצדדים.